

Kankardeşim Esme

– Sami Biber · 10 Ocak 2026

YENİ DOSTLAR İÇİN ESKİLERDEN BİR DEMET- KANKARDEŞİM ESME

1962-1963 Yıllarında yani henüz sekiz-dokuz yaşlarındayım. Çeşitli ailevi sebepler yüzünden Erzincan'dayız. 27 Mayıs Devrim İlkokulunun Üçüncü sınıf öğrencisiyim. Aslında memleketim Kars olduğu halde O güne kadar ne Kars'ı ne de asıl doğum yerim olan Ankara'yı tanımadığımdan, memleketimi soranlara daha önce yaşadığım şehri söylüyorum : İstanbul. Öyle olunca da yapıyorlar lakabı: Tango...Yani sosyete...Ben ve sosyete ?

Sosyete olan aslında sadece kullandığım dil. Yani ben onlar gibi "celirem , cidirem" değil de "geliyorum, gidiyorum" diye konuşuyorum. Onun dışında bırakın sosyeteliği, Victor Hugo'nun sefilleri bile benim yanımda Fabrikatör Hulusi Amcadan daha komprador.

Okulda ilk günlerde hiç arkadaşım yok. Tango olduğum için hiç kimse benimle arkadaşlık etmiyor. Hoş ben de öyle bayılmıyorum onlarla arkadaşlık etmeye. Sadece bir kız var onunla arkadaş olmak için can atıyorum ya o da imkansız gibi bir durum. Kıza resmen aşığı fakat gel gör ki kızın öyle aşk- meşk işlerine ayıracak zamanı yok. Hele konuşmaya zamanı hiç yok. Çünkü ağzı hep meşgul...Derslerde bile ha bire bir şeyler atıştırıyor. Daha o yaşlarda garanti bir seksen kilosu var.

Ben sadece onu düşünüyorum. Nasıl etmeli de bu ESME ile arkadaş olmalıyım. Yani ESMA ile. Haaa

unuttum: Erzurum ve Erzincan çevresinde A harfi nedense fazla kullanılmıyor...O bakımdan da kızcağızın nüfus kayıtlarında Esmâ olan adı, kullanım dilinde Esmâ.

Ben Esmâ'nin aşkıyla yanarken bu derûni aşk , sınıfın diğer erkek öğrencilerinin dikkatini çekiyor...Özellikle de Fırtınlı Sülo'nun (Yani sümüklü Süleyman) Fırtınlı Sülo ve çetesi her Allah'ın günü okul çıkışında beni çamurlara beleyip eve çamurdan bir Rodin Heykeli olarak gönderiyorlar. Evde bir ton sopa üvey annemden, bir o kadar da babamdan yiyorum.

Babama anlatıyorum Fırtınlı Sülo ve çetesinden nasıl dayak yediğimi. Daha da kızıyor. Bana döğüş teknikleri, boks dersleri filan veriyor ama her nedense Fırtınlı ve avanesi ile karşılaşınca tüm öğrendiklerim aklımdan uçup gidiyor...

O zamanki Erzincan Valisinin eşi olan öğretmenimize anlatıyorum durumu. O da her seferinde kavga etmenin ne kadar ayıp olduğu hakkında bir konuşma yapıyor . Lakin bu konuşma Fırtınlı Sülo ve çetesinin bir kulağından giriyor ötekinden çıkıyor..Ben her gün dayak yemeye devam...(Günümüzde buna akran zorbalığı deniyor) Okulda ilk bir ayım böyle geçiyor.

Bir gün ailecek babamın çok sevdiği ve evde adını sık sık yâd ettiği Hayrettin Amcalara gittik...Evden içeri girer girmez birden kalbim duracak gibi oldu... Meğer benim Esmâ, Hayrettin Amca'nın kızı değil miymiş? Daha babam ve üvey annem koltuklara oturmadan sordum Hayrettin Amca'ya:

- Ama bu Esmâ...Bizim sınıfta...Senin kızın mı?

Hayrettin Amca daha cevap vermeden Esmâ da atıldı:

- Aaaa Sami, Babamın hep anlattığı Kamil Amca'nın oğluymuş.

Babam, Hayrettin Amca, Esmâ'nın annesi, Benim üvey annem birbirlerini şapırdatırken fırsatı bulmuşum kaçırır mıyım ben de Esmâ' nin elma yanaklarından şapırdatıyorum. İşin güzel tarafı o güne kadar yüzüme bile bakmayan Esmâ de o gün benim yanaklarımdan şapırdatıyor.

Bizim aramızda bir muhabbet başlıyor ki sormayın. Esmâ benim için portakallar soyuyor, elmalar dilimliyor, kekleri, meyve sularını kendi elleriyle yediriyor bana. Bu İzzet ve ikram krallara bile yapılmaz. Vakit iyice ilerliyor ve Esmâ beni mutfağa çağırıyor...'Yine kim bilir ne ikram edecek' diye heyecanla mutfağa girince Esmâ cebinden küçük bir çakı çıkarıyor ve ' Gel seninle kankardeşim olalım ' diyor...Kan kardeşim mi? O da ne? Hem çakı ile ilgisi ne?

-Nasıl olunuyor kankardeş?

-Parmaklarımızı azıcık keseceğiz ve birbirine sürteceğiz. Kanlarımız birbirine karışınca da kankardeşim olacağız.

O zamanlar bilmiyordum tabii ki kankardeşlerin sevgili olamayacaklarını. İşin doğrusu korkuyordum ama Esmeye hiç korkmadan parmağına çakıyı dürtünce bana da cesaret geldi ve çiziverdim parmağımı. Sürtüştürme işini de yaptık ve kankardeş olduk...Eeee bunun kutlaması da oldu elbette.Hayrettin Amcaların evi bizim okulun yolundaydı...O bakımdan ertesi gün biraz daha erken çıktım evden...Niyetim Esmeye ile birlikte gitmek okula. Nitekim de öyle oldu... Esmeye'ların evine vardığımda onun da evden yeni çıktığını gördüm. El ele tutuşarak okula doğru yürüdük.

Okulda artık bütün teneffüslerde aşkımla beraberdik... Öğretmenin de müsaadesiyle sınıfta da yan yana oturuyorduk artık...Biz çok mutluyduk tabii ki . Yalnız bu durum Fırtınlı Sülo ve çetesinin hiç hoşuna gitmemişti ve sürekli bana parmak sallayıp ' Biz sana okul çıkışı gösteririz' işaretleri yapıyorlardı Esmeye'ya çaktırmadan...

Okul çıkışı Öğretmenimiz Esmeye ile konuşmak istediğini söyleyince Esmeye ' Sen git istersen ben hemen sana yetişirim ' dedi. Ben yavaş yavaş yürüyerek evin yolunu tuttum... Daha bir kaç adım atmıştım ki Fırtınlı ve çetesi önümü kestiler.

- Ula gavat. Yediğin dayahlar yetmedi mi? Şimdi de Esmeye 'yi elimden almaya mı galhıyon ki artık ölümlerden ölüm beğen.

Eyvah ki eyvah...Bu sefer gözünü kan bürümüş Sülo'nun. Artık çamur banyosuyla kurtulmanın da imkanı yok. ' Abi ' filan diyorum ya Sülo'nun aldıracağı yok. Sülo yumruğu kaldırdı...Benim pantolon paçalarından aşağı ılık ılık bir ıslaklık inerken gök gürültüsünü andıran bir ses duydum.

- Heeeeeyyy ne oluyor lan orada?.

Baktım Esmeye bolduzer gibi geliyor. Eyvah benim yüzümden o da dayak yiyecek...

- Esmeye sen karışma...Ben alıştım zaten her gün dayak yemeye..Bir de sen yeme bari.

- Samiiii...Sen hele şöyle kenara çekil bakayım.

Beni adeta bir kuş misali kaldırmasıyla duvarın kenarına koydu...Çantasını sırtından indirip bana verdi. Önlüğünün kollarını kıvırdı iyice veeeeee...

Birden bire güpegündüz ortada tek bulut yok, hava oldukça güneşli ama evet birden bire öyle bir şimşek çaktı ki ne olduğunu ancak bir kaç saniye sonra Sülo yu gözünü tutup ' Oy cözüüüm ' diye yerde kıvrılırken anladım. Diğer arkadaşlarından biri suratına yediği müthiş bir kafa darbesiyle ' Burnum, burnummm' diye inerken , diğeri midesine inmiş olan yumruk oturtması sebebiyle kusmakla

meşguldü...Esmâ sadece ve sadece on saniye içinde üçünü birden hastanelik etmişti.

Sülo ve çetesi dörtlüye kaçarken Esmâ yanıma geldi..Koluma girdi.

- Bir daha sana bir sataşan olursa sadece işaret et tamamdır.

O zaman anlamıştım kankardeşliğinin ne demek olduğunu.

Esmâ sordu:

- Pantolonun ıslanmış. Hayırdır?

- Şeyyyy...Sen gelmeden önce Sülo beni yere düşürdüydü. O zaman yerdeki su birikintisinden ıslandı işte.

Anlamıştım ki kankardeşliği aşkın en ileri boyutuymdu. Korkudan işediğini anlamak ama bunu yüzüne vurmamaktı kankardeşliği.

23 Aralık 2011 / Sami BİBEROĞULLARI- İstanbul

FOTOĞRAF: Esmâ, üç aşağı beş yukarı böyle bir şey olurdu gençlik yıllarında sanırım.